



Neal Beggs *Belgium is Not a Road*

20/09/2008 > 08/11/2008

Belgium is a nation, it is not a road. (Albert I, 1914)

Neal Beggs' oeuvre, dat opgebouwd is rondom een geconcentreerd aantal piekmomenten, is gegroeid uit een specifieke vorm van avontuur: rotsklimmen. De aantrekkingskracht van bergtoppen en de fascinatie voor de leegte straalt door tot in de kleinste details. De werken illustreren het centrale punt in zijn attitude als kunstenaar: het moment van contemplatie, het 'hangende' moment dat voor actie en beweging komt. De Franse criticus Jean-Marc Huitorel schrijft onder meer: *ieder werk is een expositie op zich en iedere expositie een zelfstandig werk* (L'analogie du rocher, 2004).

De titel *Belgium is Not a Road* is niet alleen een toespeling op de figuur van Albert I, die tijdens een klimbeurt in Marche-les-Dames aan zijn einde kwam, hij geeft ook aan hoe Neal Beggs een tentoonstelling concipieert: als een traject met zelfgekozen obstakels, dat uiteenlopende niveaus met elkaar in verbinding stelt. Het (esthetische) motief van de 'shortcut' – de kortst mogelijke connectie tussen uitersten – geeft hierbij de richting aan.

Corridor

Surfaceaction (Netwerk), geluidsinstallatie, 1998 - 2008

Het regelmatige ritme van de slagen in de gang verwijst naar de interventie *Surfaceaction*. Dit werk loopt als een rode draad doorheen het oeuvre van de kunstenaar: een tentoonstelling begint op het moment dat de kunstenaar de naakte muren van de galerie beklimt. Met deze actie positioneert Beggs zich in een continuüm waar de transgressieve geste centraal komt te staan: de fysieke daad waarmee de spanning onder het statische, verticale vlak doorbroken wordt (cfr. Jackson Pollocks action painting, Lucio Fontana's geperforeerde doeken en, in een verder stadium, Matthew Barney's baanbrekende video-performance *Blind Perineum*). Het panorama van de gaten die in de muren van de galerieruimte geslagen worden, dient als uitgangspunt voor de uitwerking van een nieuwe tentoonstelling.

Neal Beggs: *This time I start to paint around the scars made in the wall by the ice axe and crampons. The rings will emanate out from the holes, eventually covering all three walls of the big space. For me it has a lot to do with the idea of repetition, and analogical progression; I think this is a key factor in the way I work. Each idea, thought, action, work, show, implies the next and this goes on and on and on – each step a little different from the one before. I'm interested in bringing together high brow art and low brow art or trash art. It is the conceptual, minimal, relational aesthetic versus the possibility for beauty, repetition, decorative things and colour. For me these two positions are not mutually exclusive.*

De videoregistratie van de interventie wordt in de archiefruimte getoond.

Galerie (in wijzerzin)

Northface Adidas, objets trouvés, 2000

The Just Judges, tien spiegelstructuren, 2008

Scottish Winter Maps, drie bewerkte topografische kaarten van Noord-Schotland, 2000

Brussels Starmap, beschilderde topografische kaart van Brussel, 2007

Surfaceaction, muurschildering, 2008

Formica Tent, oranje formica sculptuur (acht onderdelen), 1998-2008

Get It On, gedesintegreerde landkaart van België, 2008

The Helvetic System, 78 beschilderde topografische kaarten, 2006-2008

ZigZag Mountain, geïntegreerd objet trouvé, 2001-2008

Starmap Sainte-Croix Vallée Française (editie), bewerkte topografische kaart, 2007

If We Were They (uit de serie *Natural Born World Shakers*), muurschildering, 2008

IBK Bomb (uit de serie *Natural Born World Shakers*), muurschildering van een spuitbus met International Klein Blue, 2008

Jump/Contemporary Klein, foto, 1999

Words are signals, counters. They are not immortal. And it can happen – to use an image you'll understand – it can happen that a civilisation can be imprisoned in a linguistic contour which no longer matches the landscape of ... fact.¹

In de galerieruimte creëert Neal Beggs een psychedelisch landschap dat voortborduurde op David Bowies nostalgische herinneringen aan een festival van Beckenham Arts Lab in Londen. *Memory of a free festival*, Bowies song uit '69 waarvan de tekst gereproduceerd werd op de rechtervoorwand van de galerie, kondigde destijds de geboorte aan van Ziggy Stardust, Bowies legendarische alter ego tijdens het begin van de seventies – *the creature coming from Mars to save the world from its normality*.² Ook Neal Beggs introduceert een alter ego in de tentoonstelling: de excentrieke gedaante van een 'patafysische' antropoloog, een fictief personage dat de spirituele contouren van het koninkrijk België in kaart probeert te brengen.

De toon wordt gezet door de *poppy* ballonnen van de *Get It On*-sculptuur. Het aanslepende non-event van politieke besluiteloosheid – allicht met voorsprong de meest grijze episode van de voorbije decennia in de Belgische geschiedenis – wordt gecounterd door Beggs feestelijke mock-up van de vaderlandse geschiedenis. Ooit, zo lijkt de kunstenaar ons in herinnering te brengen, liet *le plat pays* zich opmerken door een aanstekelijke opstoot van vaderlandsliefde, mét verregaande militaire en politieke gevolgen. *Belgium is not a road, it is a nation!* was destijds Alberts patriottistische reactie op de Duitse agressie in 1914: een slogan die gretig opgepikt werd in binnen- en buitenland. Neal Beggs hernam het eerste deel – *Belgium Is Not a Road* – als titel voor de tentoonstelling, de oorspronkelijk militaristische toon ervan neutraliseert hij met

¹ Citaat uit het theaterstuk *Translations* van Brian Friel uit 1980, over een groep negentiende-eeuwse Engelse ingenieurs in het Ierse graafschap Donegal, die de lokale Gaelic plaatsnamen naar het Engels komen vertalen. De uitspraak komt uit de mond van een Iers personage. (Brian Friel, *Translations*, Londen, Faber, 1981).

² Alexia Fabre, *The Man Who Fell to Earth*, uit de catalogoog *Stardust* (MAC/VAL, Vitry-sur-Seine, 05/10/07-03/02/08).

verwijzingen naar glamrock, tegencultuur en psychedelica. Hier wordt een fictieve, niet-protocollaire verwantschap tussen kunstenaar en koning vooropgesteld, gebaseerd op de *gentlemen* traditie van het rotsklimmen. Via zijn ludieke identificatie met Albert I wil de kunstenaar een short cut creëren, om op een laconieke manier doorheen de vernauwingen van de regionale politiek te snijden.

In bredere zin is het de kunstenaar om resonantie te doen, om de vervorming die ontstaat wanneer tegengestelde klanken tegen elkaar opbotsen. De expositieruimte fungeert als een organische, analoge klankkast, waarin de verschillende stemmen desintegreren of versterkt worden. Een rij spiegels ontdubbelt de ruimte. De eenvoudige structuren staan model voor het 'hangende' moment dat voor actie en beweging komt. Het zijn scharnierpunten: ogenblikken van speculatieve stilstand, waar de weifelende afweging van *do's* en *don'ts* de uitdeinende analoge progressie een nieuwe, activerende wending geeft. De titel van de tien spiegelstructuren, *Not Just Judges*, verwijst naar het verdwenen paneel van de Rechtvaardige Rechters: een van de blijvende mysteries uit de Belgische kunstgeschiedenis.

De totaalinstallatie werd vervolledigd met bestaand werk, volgens het vaste procédé van de kunstenaar om nieuw en bestaand werk op elkaar te laten inspelen. *The Helvetic System* bestaat uit 78 topografische kaarten die samen de volledige oppervlakte van Zwitserland beschrijven. Elke kaart is overschilderd met zwarte verf, waarop wisselende constellaties van witte punten zichtbaar zijn. De witte punten duiden de hoogste punten van het land aan. De betekenis van de kaarten verschuift van topografie naar astronomie: *They fuse the inordinately large – the mountains – with the infinitely distant – the stars.*³ Neal Beggs breidde het principe ook uit naar andere territoria (Brussel, Parijs, Sainte-Croix Vallée Française, ...). De kaarten maken deel uit van een archiverende beweging waarmee de kunstenaar zijn expedities naar geografische (en administratieve) bergtoppen voorbereidt.

De *Winter Maps* dateren uit de periode toen hij in Schotland verbleef. Hij voorzag de kaarten van een topografische weergave van een sneeuwtapijt: een authentieke 'vervalsing', want tijdens de koudste helft van het jaar stemmen de contouren ervan vooralsnog overeen met de werkelijkheid.

Archiefruimte (in wijzerzin)

The Munros, Mountains in Scotland above 3000ft – 914m

Glasgow Multi-storey Tower Blocks, eight floors and over, fotoprint, 1999-2001

Some Kind of Meaning, foto, 2003

Some Kind of Meaning, foto, 2000

Starman Ritornello, 13 schetsen gebaseerd op Bowies song *Starman*, 2008

Butterfly Finger, dvd, 3'36" (monitor 1)

Expressway, dvd, 11'14", 1999 (monitor 2)

Les Francs-tireurs, dvd, 2'37", 2003 (monitor 2)

Cable Car, dvd, 2003 (monitor 2)

Dead Flat Vertical, VHS, 1999 (monitor 3)

Surfaceaction (Network), dvd, 2008, 17' (monitor 4)

Adidas Kids, video 7'55", 2003 (monitor 5)

The Clochoderic Stone, dvd, 13'06" (monitor 5)

Apartment, lichtbox, 1997

De ongeënceneerde miscommunicatie tussen een (Engelstalige) kunstcriticus en een (Franstalig) trio zigeunerkinderen staat centraal in *Adidas Kids*. Het werk herinnert aan het feit dat kunst en realiteit niet zonder meer in elkaar overlopen. Pogingen om een artistieke praktijk vast te koppelen aan een specifieke sociale realiteit stoten op onvoorziene obstakels: de kinderen reageren behoorlijk uitdagend op de twee volwassenen die hun omgeving op een bepaalde

³ Guillaume Mansart, geciteerd door Duncan McClaren in zijn ongepubliceerde tekst *The Final Problem*.

manier in beeld aan het brengen zijn. In het voorval zit een levendige complexiteit vervat: een werkelijkheid die niet zomaar in een educatief, sociaal of artistiek discours vast te leggen is.

Ook de andere video's zijn voorbeelden van hoe Neal Beggs de verhouding tussen kunst en leven onderzoekt. Jean-Marc Huitorel: *Among the artists who have made this issue of limits the endless basis of their work, the most interesting are indisputably those who have ventured as close as possible to the point of rupture, which is the point of fusion, and who have nevertheless managed to maintain the famous recurrent theme, the Rubicon, final outpost before confusion. Rather than tending to fusion, Neal Beggs above all takes the risk that art will come about naturally and it is this very risk that underpins both his artistic practise in the tangibility of his life and the forms he uses to make it visible. Hence, it is, it seems to me, the issue of translation, taken in the literal and more general sense of equivalence, which forms the living nub of his œuvre.*⁴

Beggs juxtapositie van de geografische en sociale 'hoogtepunten' van Schotland – de opsomming van de bergtoppen versus het overzicht van de hoogbouw in Glasgow – is een typografische uitwerking van dit dilemma.

Pakhuis

Tent on a Ledge, balsemhout en plakband, 1997

Periades Bivouac, installatie i.s.m. David Michael Clark en Jonathan Griffith, 2008

In de ruimtevullende installatie *Periades Bivouac* maakte Neal Beggs een reconstructie van een berghut die zich bij de top van de Mont Blanc bevindt. Het toevluchtsoord herbergt een soort 'portal' naar een 'andere' kant: een mentale expeditie naar de oneindige hoogtes van 'Le Mont Analogue'. Die mythische berg werd beschreven door de surrealistische schrijver René Daumal in zijn laatste, onafgewerkte roman. Neal Beggs' vertaling van het boek, dat oorspronkelijk enkel in het Frans te vinden was – een taal die de kunstenaar niet echt beheerst –, defileert boven een sprookjesachtig berglandschap. De plek symboliseert de overgang tussen verlangen en verbeelding, en de psychologische onderstroom die mensen duwt in de richting van een 'Wonderland'.

Tent on a Ledge, een van de vroegste werken van de kunstenaar, hangt in dialoog met het werk van Xavier Martin. Deze dialoog wordt verder uitgewerkt tijdens het event *Not Just a Landscape*, waarbij filiaties tussen het werk van beide kunstenaars aangeduid worden.

Dak

Belgium is Not a Road, houten constructie, 2008

De dakinstallatie fungeert als de ruim bemeten ouverture van Beggs' tentoonstelling. Schaal en volume staan ten dienste van de zoektocht van de kunstenaar om met de directe omgeving in dialoog te gaan. Het open einde van de uitspraak lijkt om een soort positieve affirmatie te vragen, om een reactie die ingaat tegen het klimaat van politieke besluiteloosheid.

Productie: Neal Beggs & Netwerk / centrum voor hedendaagse kunst

In samenwerking met FRAC Lorraine

Met bijzondere dank aan Véronique de Bellefroid & Francis Mary, Jean François Romain

⁴ Jean-Marc Huitorel, *The Analogy of the Rock*, in Neal Beggs. *Move Sideways*, éditions Isthme, 2004, p.11.